

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek

N^{ro.} 95.

16. Sierpnia 1824.

Wiadomości krajowe.

Okólnik

C. K. Rządu Krajowego.

Przewozowe pod Dobrowlanami dla pieszych, do drugiey klasy Taryfy niżone zostało.

Przewozowe na Stacyi myta drogowego i przewozowego pod Dobrowlanami, z 3ciey na 2gą klasę Taryfy od dnia 1. Sierpnia r. b. dla pieszych niżone zostało.

Co z odwołaniem się do Okólnika z dnia 7. Marca 1823 Nro. 11370 perząd. 73 dotyczącego Wyhazu, do powszechnéy podaie się wiadomości.

We Lwowie d. 11. Lipca 1824.

(Podpisy.)

Uwiedomienie

Najisniejszy Pan raczył najwyższą uchwałą z dnia 15. Czerwca r. b. nadadź następujące przywileje: 1) Drukarzowi Medyolańskiemu Nicolo Bettoni, pięcioletny przywilej, na poprawę zwyczajnéy prasny drukarskiej, zasadzając się na użyciu cylindra zamiast prassy szrubowéy, przez co cała machina odmienia się, z tym dokładem, że ten przywilej jedynie tylko sprawionym drukarzom jakimkolwiek tytułem ustąpionym bądź może, a i to pod zachowaniem prawnych przepisów policyi i cenzury; 2) Janowi Jerzemu Stauffer mieszczaninowi i fabrykantowi instrumentów muzycznych, w Wiedniu w mieście pod Nrm. 111 mieszkającemu, i Maxymilianowi Haidinger fabrykantowi klawikordów w Wiedniu na Schauburgergrund pod Nrm. 18 mieszkającemu, pięcioletny przywilej na poprawę klawikordów z wkłesaniem skrzydłami, która co do istoty na tém zasadza się, że klawiatura płaski i cyrklasty kształt dostaje, i klawisze w swéy mierze umniejszają się, przez co każdemu na klawikordzie grającemu, w szczególności zaś dzieciom nadzwyczajnie podae się łatwość, i najmniejszy ręce mornie stae się wygranie naytrudniejszych kompozycy. 3) Maryi Miesel, urodzonéy de Gherlizzi i iéy córce Józefie de Periboni, małżonce sensala, w Wiedniu w ulicy Kumpfgasse zwanéy pod Nrm. 830 mieszkającym,

pięcioletny przywilej na wynalazek, za pomocą machin z wielkiem oszczędzeniem czasu, robienia kapelusów damskich i dziecięcych z słomy zwyczajnéy, które do naycieńszych kapelusów Florenckich podobne są.

Wiadomości zagraniczne.

Ameryka Hiszpańska.

Okręt Holenderski, który w d. 5. Czerwca zawinął do Karakas, przywiózł wiadomość, iż gdy opuszczał Karakas i La Guayra spokojność w tych miastach panowała, atoli na 14 dni wprzód Negry i Molaci podnieśli bunt, który szcześnie wnet został utłamiony i 7 spiskowych rozstrzelano. Chcieli oni pomścić się śmierci 4 Pułkowników wskazanych na śmierć przed 2 miesiącami, z powodu spisku, który miał zamiar oddać Rząd w ręce Negrów i Kolorowych. Klęska Boliwara sprawia w Kolumbii wielkie wrażenie, i dla wsparcia onegoż na nowo się uzbraiają.

Portugalia.

Podług listów z Rio-de-Janeiro, uzbraiano tam wyprawę z okrętów wojennych i przewozowych, nad którą chciał Cesarz przełożyć Lorda Cochrane. Przeznaczenie oney niewiadome; jedni sądzą, że ma zsiąć w posiadłość portugalską Angela w Afryce; inni, że wywdzie na morze południowe. Naypodobniejszy zamiar téy wyprawy jest zaspokoenie stronnictw w Pernambuco i Maranhanie.

Listy z Maranhamu z d. 10. Czerwca, nadeszły do domów handlowych w Liverpoolu, zawierają wiadomość, że w wspomnionéy stolicy prowincyjnéy były znown polityczne zaburzenia. Współczłonków Rządu oywilnego uwięziono na rozkaz Gubernatora wojskowego, i misno ich postać do Rio. Atoli w noc d. 4. Czerwca wybuchło przeciwdziałanie, w skutek którego uwięzieni członkowie zostali uwolnieni, a Gubernator, który to uczynić rozkazał musiał uciekać. Podczas tych rozruchów zginęło kilku ludzi między temi i brat Gubernatora. Gdy statek pocztowy opuszczał Maranh-

ham przywrócono wprawdzie spokójność, atoli obawiano się nowęj burzy.

Hiszpania.

Gwiazda z d. 28. Lipca zawiera następujące wiadomości z Madrytu z d. 22. Lipca: »Królestwo Ich Mość powrócili od kilku dni do wód Sacedońskich. Król używa wód mineralnych z wielkim skutkiem. — Uwolnienie pierwszego Ministra, Hrabiego Ofalii, ogłoszono w gazecie nadwornęj w sposobie następującym: »Król Jego Mość przychylił się do życzeń Hrabiego Ofalii, uwolnił tegoż od obowiązków Sekretarza Stanu wyrokiem z d. 11. t. m. a na miejscu onegoż mianował Sekretarzem Stanu Don Francisco de Zea Bermudez nadzwyczajnego Posła i Pełnomocnego Ministra na Dworze Londyńskim: Zarząd tegoż Ministerium aż do przybycia P. Zea, poruczony będzie Don Lois Salazar Ministrowi Morskemu. — Zuchwałość gazet liberalnych Paryżkich i Londyńskich zaprzeczająca pomysłności wojsk Królewskich w obiedwóch Amerykach, zniewala Rząd podania wszystkich dokumentów, z których może się okazać prawda zwycięstw. Do tych należy list urzędowy z Rio-de-Janeiro z d. 20. Maia, włącznie z drugim z Buenos-Ayres z d. 12. Kwietnia; ostatni potwierdza o zajęciu na powrót stolicy Peru przez Hiszpanów. Również prawdą jest, że osada zamku Kallao oświadczyła się za dobrą sprawą i wywiesiła chorągiew Królewską, Hiszpańską. Wszystkie okręty stojące w porcie Kallayyskim zabrane zostały w imieniu Króla; między temi jest trzy wielkie wojenne okręty, iedyńskie kupieckie, nieliczne obcych. Bolivar przed tym wielkim ciosem cofnął się do Truxillo*)

Powyższe wiadomości potwierdza gazeta wychodząca w Buenos-Ayres El Argus z d. 2. i 10. Kwietnia.

Taż gazeta donosi, że wojska Peruwiańskie poymały Jenerałów Alvaredo i Santa-Cruz, i wydały ich dowódcom Hiszpańskim. Mówią nawet, że tegoż samego losu doznał były Prezydent Tagle. (Podług innych zaś wiadomości sam przeszedł do royalistów.) Wiadomo, że Kommissarze Korteżów zawarli z Władzami Buenos-Ayreskiemi traktat, którym Władcy rewolucyjni obowiązali się uznać niepodległość tej Rzeczpospolitej, za to tam ci przyrzekli zapłacić sumę 20,000,000 piastrow, aby

*) Bolivar idąc dla działania zaczepnie napadł pod Usquil na wojsko Hiszpańskie i został na głowę zbity.

Nota Gwiazdy.

wojsku Francuzkiemu dać odpór. Zaiste wiele przyrzekali owi, którzy zaledwie są w stanie utrzymać batalion z 500 ludzi, dla pohamowania Pampas - Indyjanów, którzy ich niestannie niepokoją. Wice-Król zaledwie pod ówczas otrzymał wiadomość o tym traktacie, chociaż nie miał więzku z Królem swoim w niewoli będącym, pełen szlachetney niechęci traktat przez Agentów Korteżów zawarł, uznał za nieważny. — Wiadomości autentyczne nadeszły przez Rio-de-Janeiro, zawierają, że jest nie wątpliwą rzeczą, iż nieustraszony Wice Król Lazerna zaraz po nadejściu posiłków z Kudyxu wyruszy przeciwko Chili, gdzie go stronnictwo Hiszpańskie usilnie wzywa. W działaniach tych będzie mógł śmiało postąpić, ponieważ Bolivar osłabiony, i położenie jego między ludem, który go przeklina, tak jest niebezpieczne, iż stracić się będzie ile można jak najsprędzej powrócić do Kolumbii.

Gazeta poranna Angielska wyraża: »Gazety Jamaickie z d. 30. Maia zawierają wiele listów ze stałego ładu Ameryki południowej. Podług nich, Kongres Bogocki, widząc wszystkie kasy puste, a nie mogąc nakładać podatków na lud Kolumbijski, postanowił zebrać dobra duchowne, które dotąd ochraniał. Ten akt rozpaczy sądzi wielu roztropnych za krok przeciwko polityce uczyniony.

Kuryier zapewnia, że wiadomość o spisku zaszytym w la Guayra jest bezzasadna. Spór między pędzącymi muty wzięli za powstanie ci, którzy nie umieją języka Hiszpańskiego.

Gwiazda donosi z Bajonny z d. 28. Lipca, iż podług listów kupieckich z prowincyi sąsiednich miały zayść rozruchy na różnych miejscach. W Waladolidzie miało pospólstwo wpaść do kilku domów i w niektórych okna powybiiało. W Palencyi miał zgłość Margrabia. W Bilbao miała być potyczka między Król. ochotnikami a byłą milicyją i t. d.

Wielka Brytania i Irlandyia.

Gazeta »Stara z dnia 23. Lipca zawiera: »Już namieniono, że Król Portugalski naklonił się mianować Pełnomocnika, aby z umocowanymi przez Jego Syna, Cesarza Brazylijskiego, Kommissarzami w Londynie wniósł w układy względem niepodległości Brazylii. Kommissarzami Brazylijskiemi są: Jenerał Brant i P. Gameiro; ze strony Portugalskiej: Margrabia Villa-Real (D. Louis de Souza, Posel Portugalski na Dworze Londyńskim. Ci pełnomocnicy mieli się zebrać przed kilkoma

dniami dla wymiany swoich pełnomocnictw; a ponieważ przez etykietę szło o miejsce, gdzie narady odbywać się mają, zatem Rząd Angielski wyznaczył onym pokoje w Wydziale Spraw Zewnętrznych na obrady, dla uniknienia sporów względem wyboru domu Portugalskiego lub Brazylijskiego Posła.

Mówią, iż w dniu 22. Lipca z innego jeszcze powodu włożono sekwestr na część nowęj pożyczki Kolumbijskiej będącej w rękach kontrahentów. Sekwestr ten różni się od pierwszego w tym, że teraz mianowicie osoby składające Rząd Kolumbijski, miasto wyrazu: Rząd Kolumbijski są zapozwane, ponieważ Sądy Angielskie nie uznają ni tego, nie innego jakiegobądź Rządu Państw Ameryki Hiszpańskiej. Wprowadzono tylko, że osoby namienione, podobnie innym za kontrakty, które sami lub przez umocowanych zawierają, muszą być odpowiedzialnymi i dowiedziano, że tychże ajenci znaczne summy zabrali. Pytanie względem zobowiązania się zapozwanych osób będzie niebawem rozwiązane. Słychać, że wymienione osoby są następujące: Szymon Boliwar, E. P. Santander, J. M. Strabo, Pedro Gual, D. B. Urbanego, J. M. Castello, i P. B. Mendez. Odwołał się zaś P. Walter, który przez kilka lat był ajentem Kolumbijskim w Anglii.

Admiralicja ogłosiła ulepszony systemat wyżywienia floty, z którego między innymi okazuje się, że ilość wódki zmniejszona, za to ciężej pobierać mają więcej piwa, herbaty, kawy, mąki i t. p. i będą mieć powiększoną płacę o 2 szylingi.

Pewne towarzystwo Londyńskich domów chce założyć bank dla Irlandyi, dla wsparcia także obiegu pieniędzy. Chce ono — ponieważ dla przywilejów banku Dublińskiego, inaczej nie można — założyć bióra w najważniejszych miastach odległych od Dublina mil 50; kapitał do tego ma być 2 miliony fun. szt. podzielony na akcje każda po 50 fun. szter. Bank Irlandzki rozpoczął działanie swoje 1784 kapitałem 600,000 funt. szter., który przez oszczędność wzrósł do 3 milionów, tak, że podobna akcja 100 fun. szt. warta teraz 1300.

W Niedzielę d. 18. Lipca złożono zwłoki Króla wysp Sandwichskich w grobie kościoła Sgo Marcina obok zwłok jego Matzonki. Sekretarz Rives ma zamiar w interesach swojego zmarłego Władcy udać się do Francyi i za powrotem swoim ze zwłokami zmarłych Królestwa, popłynąć do wysp Sandwichskich. Na kilka dni przed śmiercią sporządził Rives na rozkaz Króla niejako testament, lecz takowy

dopiero na kilka godzin przed śmiercią został podpisany. Na rozkaz Króla poświadczył Gubernator testament, bo tak był słaby, że nie mógł pióra utrzymać, gdy mu zaś Rives przedstawił, że dokument bez jego podpisu będzie nie ważny, więc Król za pióro i położył swój znak, poczem Doktorowie Lei i Peregrine iako też Gubernator i inni z orszaku podpisali swe imiona, jako świadkowie. Admirał dotąd jeszcze chory.

W d. 16. Lipca po południu złożono zwłoki zmarłego Lorda Byrona w grobie rodzinnym w Hucknall. Major miasta, starsi gminni, rady miasta i różne bractwa Rottinghama odprowadzili ciało do grobu.

Francya.

Rozporządzenie Królewskie z d. 14. Lipca mianuje Prezydentów Kolegiów wyborczych, które zebrać się mają dla obsadzenia, również tyle miejsc uwolnionych w Izbie Deputowanych.

Synowie Xięcia Orleanu, Xiążę Penthièvre i Xięcia Nemour, przepędzą terazniejsze lato w zamku swego oycy w Eu, położonym w Departamencie niższej Sekwany, a w pobliskim mieście Treport używać będą kąpieli morskich. Xiężna Berry odwiedzi młodych Xiążąt z Dieppy i w tymże samym czasie zjedzie także Xiążę Orleanu z Paryża do Eu. — Zda się, że Xiążę Angoulême nie pojedzie już do obozu pod Nançy, gdzie się zebrało 6 pułków jazdy.

Z 26 wojskowych uwolnionych w Toulonzie, a obwinionych, że byli w służbie Hiszpańskiej, puszczono natychmiast 16, a 10 z innych powodów (8 za zbiegostwo) jeszcze zatrzymano. Między ostatnimi jest także Pułkownik Gauchais.

Generał Ballesteros przybył do Paryża ze swoim Adjutantem.

Minister Rezydent W. Xięcia Toskańskiego na Dworze Francuzkim, P. Karcher, umarł w Paryżu d. 24. Lipca.

P. Abel Remusat mianowany jest Kustoszem wschodnich rękopismów w bibliotece Królewskiej, który to obowiązek sprawował zmarły P. Langlé.

Królestwo Obojczy Sycylii.

Jęj Królewicowska Moś Xiężna Kalabryi, matzonka Jego Królewicowski Mośoi, Następcy Tronu, powiła szczęśliwie syna w d. 19. Lipca.

Podług listów z Neapolu, Królewsko-Francuzki Poseł na Dworze Neapolitańskim,

Hrabia de Serre, zmarł w dniu 21. Lipca w Castellamare, gdzie się udał dla poratowania zdrowia.

W ł o c h y.

Jęć Cesarzowicowska Mość Arcy - Xiężna Maryja Ludwika, Xiężna Parmy i t. d. powróciła w d. 24. Lipca w pożądanem zdrowiu z Sycylii do Liworna, a w d. 26tym spodziewaną była we Florencyi.

P r u s s y.

Prezydent Rother, Dyrektor Król. Pruski handlu morskiego, uzbroidł r. 1822 okręt, nazwiskiem Mentor, i dowództwo tego powierzył Kapitanowi Bremenskiemu, Hamssen, a do interesów handlowych posłał Pana Oswald. Okręt ten zabrał po większćy części sukna Szląskie, płótna i inne wyroby Pruskie. Popłynął do Brazylji, a potem do brzegów Chilijskich, gdzie znaczny część towarów sprzedał i zakupił nieco towarów miejscowych. Z tamtąd udał się przez Ocean spokojny do Chin, gdzie korzystnie sprzedawszy towary, wraca z zakupionemi znowu towarami Chińskimi do oyczyzny. Król Pruski wydał rozkaz, aby okręt Mentor nie zawinął do Breiny, jak było dawniśy przeznaczonóm, lecz do Szezcina, i aby go tam nroczyście przyjęto.

Szwecyia i Norwegia.

Gazety Berlińskie donoszą ze Sztokolmu z d. 16. Lipca: »Podług listów z Helsingborg uda się Jego Królewicowska Mość Następcy Tronu ze swoją Matłonką na d. 17. t. m. na powrót do Krystyanii. Królestwo zaś Ich Mość pozostaną ieszcze w Helsingborg. — Przybyło tu dwóch synów zmarłego Marszałka Ney'a, i młody Hrabia d'Erlon (Drouet) syn Jenerała Francuzkiego podobnegoż imienia, choć się zaciągnął do woyska Szwedzkiego — Rząd Rossyjski żądał wydania mapp Infant i Estonii, które od dawnych czasów były w Król. biórze mierniczćm i teraz tródną się onychże spisem. — Żegluga parowym okrętem między Sztokolmem i Abo, przez cały rok wstrzymane, że okręt ten miał przemycać towary, teraz znowu została przywróconą.

R o s s y i a.

Korrespondent Hamburgski zawięra z Petersburga z d. 17. Lipca: »Onegdaj powrócił N. Cesarz do Carskiego Siedła z podróży przedsięwzięty do Gubernii Nowogrodzkiej. — Przybyli tu: Xiążę Felix

Schwarzenberg z Wiednia i Hrabia Choiseul-Gouffier z Warszawy. — Kanclerz Państwa, Hrabia Romanzów, który hawił tu w zimie, jak zwyczajnie na lato wyjechał do dóbr swoich. Przed odjazdem swoim otrzymał następnicy Cesarzski reskrypt, datowany w Kamienym Ostrowie z d. 14. Lipca: Mość Hrabio! Odebrałem opisanie podróży około świata przez okręt Ruryk odhytćy, któreś Mi WPan przesłał; oświadczam WPanu za to Moię wdzięczność. Cieszę się, iż, chociaż WPana zdrowie zniewoliło WPana uwolnić się od służby publiczney, WPan jednakże nie przestał dawać dowodów gorliwości około dobra publicznego, przez opiekę swoją konsztom i naukom. Przyjemną jest dla Moie rzeozą, okazać WPanu nowy dowód Moiego szczególnego poważania, z któróm na zawsze zostaię, WPanu przychylny, Alexander. — Równie Cesarz Jęć Kapitanowi - Kommodorowi floty, Krusensternowi, za steranną pracę w ułożeniu pierwszćy części dzieła: »Zbiór pamiętników do rozbióra i objaśnienia atlasu morza południowego i za wykonanie tegoż atlasu w rozmaitym względzie wielce użytecznego dla żeglugi, raczył swoje okazać upodobanie. — Porucznicy floty: Wrangel i Anjou, obadwa wychowawcy Ces. korpusu kadetów morskich, zaięci od lat 4 astronomicznymi pracami na północnych brzegach Sybiru, ukończyli tę dla nauk bardzo użyteczną pracę i już są w powrocie. Uwagi swoje czynili aż do drogi Behringa. — W skutek wezwania przez Ministeryium Skarbu ogłoszonego, ci, którzy pobierają pensyie roczne od Rządu Rossyjskiego, czyli w kraju, lub zagranicą, zgłosić się mają po odebraniu takowych w czasie przyzwoitym, aby rachunki mogły być skończone; mieszkającym za granicą wyznaczono jest czas, rok jeden. — Mielisiny tu cały May i większą część Czerwca chłodny, wie-trzny i suchy, dopiero od dwóch tygodni ciepło z ożestym deszczem, co obiecnie obfite żniwa. — Przywóz towarów zagranicznych znaczny; stoli sprzedaż onych nie w należytym stosunku. — Tuteyszy Król Saski Poseł, Hrabia Einsiedel, wyjedzie w d. 14. na niemieckie czasy do swojej oyczyzny. — Professor Hezel, jeden z najsławniejszych orientalistów zmarł w d. 12. z. m. w Dorpacie. Professor Glossius w Tübingen i P. Busch w Glückstadzie zostali zwyczajnemi Profesorami w Uniwersytecie Dorpacim; pierwszy prawa, a drugi historii kościelney i literatury teologiczney.